

ми, докато е дошъл до сегашната си форма. Благодарение на промънитъ, които е претърпѣлъ, той носи голѣми опитности и знания, които е складиралъ въ душата и въ духа си за вѣчни времена.

„Дѣлата Божии.“ Ако попитате съвременния човѣкъ, въ какво и какъ се изразяватъ дѣлата Божии, той ще каже, че не знае. Ако го запитатъ, какво е неговото предназначение, той ще отговори, че предназначението му е да вѣрва въ Бога. Като казва, че вѣрата му въ Бога е негова задача, вѣрва ли въ сжщностъ това? Каква вѣра е тази, която се промъня десетъ пѣти презъ деня? Силенъ конецъ ли е този, който се кжса всѣки моментъ? Конецътъ трѣбва да бжде направенъ отъ здрава, отъ устойчива материя, че, колкото да се дърпа, да не се кжса. Здрави конци сж ония, които сж направени отъ материята на вѣрата, надеждата и любовта. Конецътъ, изтъканъ отъ материята на любовта, е толкова здравъ, че цѣлата земя да окачите на него, не се кжса; не само това, но ако закачите на него цѣлата слънчева система, съ всички планети въ нея, той пакъ нѣма да се скжса; най-после, ако на този конецъ закачите цѣлия козмосъ, той пакъ нѣма да се скжса. Като слушатъ тия твърдения, мнозина ще ги отрекатъ. За тѣхъ тия твърдения не сж научно обосновани. Вѣрно е, че не сж научно обосновани, но какво ще кажете за сегашнитѣ теории, които научно сж добре обосновани, но нѣматъ никакво практическо приложение? Запримѣръ, днесъ сжществуватъ много теории за свѣтлината, нови и стари, но нито една отъ тѣхъ не е дошла още до абсолютното понятие за свѣтлината. Всѣки денъ се прибавя по нѣщо ново къмъ досегашнитѣ теории, но все имъ липсва нѣщо.

Теориитѣ за произхода на свѣтлината, за понятието свѣтлина сж различни, обаче, като изложите гърба си на слънце, свѣтлината действува по единъ и сжщъ начинъ. И въ миналото, и днесъ, и въ бждеще свѣтлината е действувала и ще действува по единъ и сжщъ начинъ. Животнитѣ разбиратъ и възприематъ свѣтлината по единъ начинъ, растенията — по другъ, а хората — по трети начинъ. Човѣкъ, като разумно сжщество, е дошълъ до заключение, че свѣтлината носи всички блага въ себе си. Той констатира този фактъ, но въ сжщностъ възприема микроскопическа частъ отъ